18/09/2019

“Αναθέστε όλες τις φροντίδες σας στο Θεό. Εκείνος προνοεί για σας”

/ Ορθόδοξες Προβολές

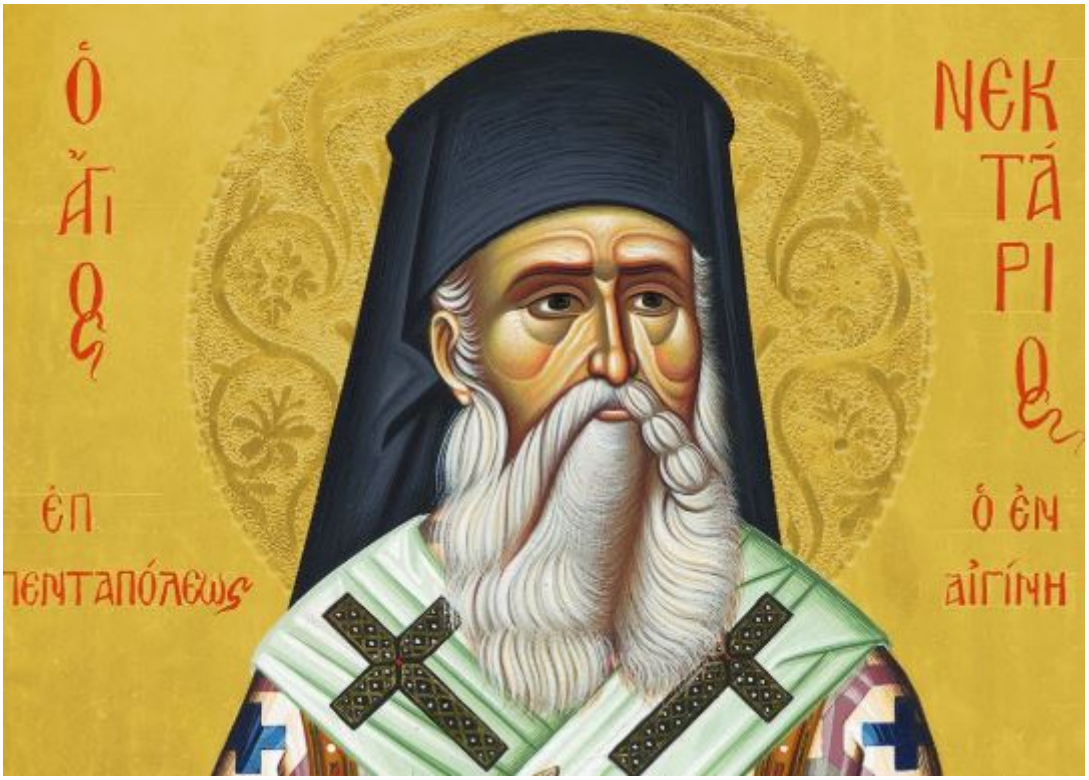

Ο Άγιος Νεκτάριος περί προσευχής

Τὸ κύριο ἔργο τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ προσευχή. Ὁ ἄνθρωπος πλάστηκε γιὰ νὰ ὑμνεῖ τὸ Θεό. Αὐτὸ εἶναι τὸ ἔργο ποὺ τοῦ ἀρμόζει. Αὐτὸ μόνο ἐξηγεῖ τὴν πνευματικὴ του ὑπόσταση. Αὐτὸ μόνο δικαιώνει τὴν ἐξέχουσα θέση τοῦ μέσα στὴ δημιουργία. Ὁ ἄνθρωπος πλάστηκε γιὰ νὰ λατρεύει τὸ Θεὸ καὶ νὰ μετέχει στὴ θεία Του ἀγαθότητα καὶ μακαριότητα.

Ὡς εἰκόνα τοῦ Θεοῦ ποὺ εἶναι, λαχταράει γιὰ τὸ Θεὸ καὶ τρέχει μὲ πόθο νὰ ἀνυψωθεῖ πρὸς Αὐτόν. Μὲ τὴν προσευχὴ καὶ τὴν ὑμνῳδία εὐφραίνεται. Τὸ πνεῦμα του ἀγάλλεται καὶ ἡ καρδιὰ του σκιρτάει. Ὅσο περισσότερο προσεύχεται, τόσο ἡ ψυχὴ τοῦ ἀπογυμνώνεται ἀπὸ τὶς κοσμικὲς ἐπιθυμίες καὶ γεμίζει ἀπὸ τὰ οὐράνια ἀγαθά. Καὶ ὅσο ἀποχωρίζεται τὰ γήινα καὶ τὶς ἡδονὲς τοῦ βίου, τόσο περισσότερο ἀπολαμβάνει τὴν οὐράνια εὐφροσύνη. Ἡ δοκιμὴ καὶ ἡ πεῖρα μας ἐπιβεβαιώνουν τὴν ἀλήθεια αὐτή.

Ὁ Θεὸς εὐαρεστεῖται στὶς προσευχὲς ἐκεῖνες ποὺ προσφέρονται μὲ τὸν πρέποντα

τρόπο- δηλαδὴ μὲ συναίσθηση τῆς ἀτέλειας καὶ τῆς ἀναξιότητάς μας. Γιὰ νὰ ὑπάρξει ὅμως τέτοια συναίσθηση, ἀπαιτεῖται τέλεια ἀπάρνηση τοῦ κακοῦ μας ἑαυτοῦ καὶ ὑποταγὴ στὶς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ- ἀπαιτεῖται ταπείνωση καὶ ἀδιάλειπτη πνευματικὴ ἐργασία.

Ἀναθέστε ὅλες τὶς φροντίδες σας στὸ Θεό. Ἐκεῖνος προνοεῖ γιὰ σᾶς. Μὴ γίνεστε ὀλιγόψυχοι καὶ μὴν ταράζεστε. Αὐτὸς ποὺ ἐξετάζει τὰ ἀπόκρυφα βάθη τῆς ψυχῆς τῶν ἀνθρώπων, γνωρίζει καὶ τὶς δικές σας ἐπιθυμίες καὶ ἔχει τὴ δύναμη νὰ τὶς ἐκπληρώσει ὅπως Αὐτὸς γνωρίζει. Ἐσεῖς νὰ ζητᾶτε ἀπὸ τὸ Θεὸ καὶ νὰ μὴ χάνετε τὸ θάρρος σας. Μὴ νομίζετε ὅτι, ἐπειδὴ ὁ πόθος σας εἶναι ἅγιος, ἔχετε δικαίωμα νὰ παραπονεῖστε ὅταν οἱ προσευχές σας δὲν εἰσακούονται. Ὁ Θεὸς ἐκπληρώνει τοὺς πόθους σας μὲ τρόπο ποὺ ἐσεῖς δὲν γνωρίζετε. Νὰ εἰρηνεύετε λοιπὸν καὶ νὰ ἐπικαλεῖσθε τὸ Θεό.

Οἱ προσευχὲς καὶ οἱ δεήσεις ἀπὸ μόνες τους δὲν μᾶς ὁδηγοῦν στὴν τελειότητα. Στὴν τελείωση ὁδηγεῖ ὁ Κύριος ποὺ ἔρχεται καὶ κατοικεῖ μέσα μας, ὅταν ἐμεῖς ἐκτελοῦμε τὶς ἐντολές Του. Καὶ μία ἀπὸ τὶς πρῶτες ἐντολὲς εἶναι νὰ γίνεται στὴ ζωή μας τὸ θέλημα ὄχι τὸ δικό μας, ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ. Καὶ νὰ γίνεται μὲ τὴν ἀκρίβεια ποὺ γίνεται στὸν οὐρανὸ ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους. Γιὰ νὰ μποροῦμε κι ἐμεῖς νὰ λέμε: «Κύριε, ὄχι ὅπως ἐγὼ θέλω, ἀλλ’ ὅπως Ἐσύ• “γενηθήτω τὸ θέλημά Σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς”». Χωρὶς λοιπὸν τὸ Χριστὸ μέσα μας, οἱ προσευχὲς καὶ οἱ δεήσεις ὁδηγοῦν στὴν πλάνη.